

یسوع امام بیلاطس

^۱ وَلِلْوُقْتِ فِي الصَّبَاحِ شَاهَرُ رُؤسَاءُ الْكَهْنَةِ وَالشَّيوْحُ وَالْكَنْيَةُ وَالْمَجْمِعُ كُلُّهُ قَوْفَعُوا يَسْوَعَ وَمَصْوَعًا بِهِ وَأَسْمُوهُ إِلَى بِيلَاطِسَ.

^۲ فَسَأَلَهُ بِيلَاطِسُ: أَنَّتِ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُ: أَنْتَ تَقُولُ. وَكَانَ رُؤسَاءُ الْكَهْنَةِ يَشْتَكُونَ عَلَيْهِ كَثِيرًا، ^۳ فَسَأَلَهُ بِيلَاطِسُ أَيْضًا: أَمَا تُجِيبُ بِشَيْءٍ؟ أَنْطَرَ كَمْ يَسْهَدُونَ عَلَيْكَ. ^۴ قَلْمَ يُجِبْ يَسْوَعَ أَيْضًا بِشَيْءٍ حَتَّى تَعْجَبَ بِيلَاطِسُ.

اطلاق سراح المجرم وحكم الموت على يسوع

^۵ وَكَانَ يُطْلِقُ لَهُمْ فِي كُلِّ عَيْدٍ أَسِيرًا وَاجِدًا مِنْ طَلْبُوهُ. ^۶ وَكَانَ الْمُسْتَمِّي بَازَابَاسَ مُوْتَفًا مَعَ رُفَقَائِهِ فِي الْفِتْنَةِ الَّذِينَ فِي الْفِتْنَةِ فَعَلُوا قَتْلًا. ^۷ فَصَرَخَ الْجَمْعُ وَابْنَادُوا يُطْلِبُونَ أَنْ يَقْعُلَ كَمَا كَانَ دَائِمًا يَقْعُلُ لَهُمْ. ^۸ فَأَجَابَهُمْ بِيلَاطِسُ قَائِلًا: أَنْتُرِيدُونَ أَنْ أَطْلِقَ لَكُمْ مَلِكَ الْيَهُودِ؟ ^۹ لَاَنَّهُ عَرَفَ أَنْ رُؤسَاءَ الْكَهْنَةِ كَانُوا قَدْ أَسْلَمُوهُ خَسِدًا. ^{۱۰} فَهَنَّجَ رُؤسَاءُ الْكَهْنَةِ الْجَمْعَ لِكَيْ يُطْلِقَ لَهُمْ بِالْحَرِيقِ بَازَابَاسَن. ^{۱۱} فَأَجَابَ بِيلَاطِسُ أَيْضًا وَقَالَ لَهُمْ: فَمَاذا تُرِيدُونَ أَنْ أَفْعَلَ بِالذِي تَذَغُونَهُ مَلِكَ الْيَهُودِ؟ ^{۱۲} فَصَرَخُوا أَيْضًا: اضْلِيلُهُ. ^{۱۳} فَقَالَ لَهُمْ بِيلَاطِسُ: وَأَيَّ سَرَّ عَمِيلٍ؟ فَأَزْدَادُوا جَدًا صَرَاخًا: اضْلِيلُهُ. ^{۱۴} قَبِيلَاتُ مَلِكَ الْيَهُودِ، يَارِيْدُونَ أَنْ يَعْمَلَ لِلْجَمْعِ مَا يُرِضِيهِمْ أَطْلِقَ لَهُمْ بَازَابَاسَنَ وَاسْلَمَ يَسْوَعَ بَعْدَمَا جَلَدَهُ لِيُصْلِبَ.

تعذيب وإهانة يسوع

^{۱۵} فَقَصَصَ بِهِ الْعَسْكَرُ إِلَى دَاخِلِ الدَّارِ الَّتِي هِيَ دَارُ الْوَلَايَةِ وَجَمَعُوا كُلَّ الْكَنْيَةِ، ^{۱۶} وَأَبْلَسُوهُ أَرْجُوانًا وَصَنَقُروهُ إِكْلِيلًا مِنْ شَوْكٍ وَوَصَاعُوهُ عَلَيْهِ. ^{۱۷} وَابْنَادُوا يُسْلَمُونَ عَلَيْهِ قَبَيلَيْنَ: السَّلَامُ، يَا مَلِكَ الْيَهُودِ. ^{۱۸} وَكَانُوا يَصْرِبُونَهُ عَلَى رَأْسِهِ يَقْصَبِيَةً وَبَيْصُفُونَ عَلَيْهِ ثُمَّ يَسْجُدُونَ لَهُ جَائِشَ عَلَى رُكُوبِهِمْ.

صلب يسوع

^{۱۹} وَبَعْدَمَا اسْتَهَرُوا بِهِ تَرَعُوا عَنْهُ الْأَرْجُوانَ وَأَبْلَسُوهُ تَبَاهَهُ ثُمَّ حَرَجُوا بِهِ لِيُصْلِبُوهُ. ^{۲۰} فَسَخَرُوا رَجُلًا مُجْتَارًا كَانَ آتِيًّا مِنَ الْحَقْلِ وَهُوَ سِمْعَانُ الْقَيْرَوَانِيُّ، أَبُو الْكَسْدَنِ وَرُوفُوسَ، لِيَحْمَلَ صَلِيلَةً. ^{۲۱} وَخَاءُوا بِهِ إِلَى مَوْضِعِ جُلْجُثَةِ الْذِي تَقْسِيْرُهُ: مَوْضِعُ جُمْجُمَةِ. ^{۲۲} وَأَعْطَوْهُ حَمْرًا مَمْرُوجَةً بِمُرْ لِيُسْرَبَ، قَلْمَ يَقْتَلُ. ^{۲۳} وَلَمَّا صَلَبُوهُ افْتَسَمُوا تَبَاهَهُ مُفْتَرِعِينَ عَلَيْهَا مَاذا يَأْخُذُ كُلُّ وَاحِدٍ. ^{۲۴} وَكَانَتِ السَّاعَةُ

عيسی در حضور بیلاطس

^۱ بِامدادان، بِىدرنگ رؤسای کهنه با مشایخ و کاتبان و تمام اهل شورا مشورت نمودند و عیسی را بند نهاده، برندن و به بیلاطس تسليم کردند.

^۲ بیلاطس از او پرسید: آیا تو پادشاه یهود هستی؟ او در جواب وی گفت: تو من گویی. ^۳ و چون رؤسای کهنه ادعای بسیار بر او منمودند، بیلاطس باز از او سوال کرده، گفت: هیچ جواب نمی‌دهی؟ بین که چقدر بر تو شهادت منمده‌ام. ^۴ آما عیسی باز هیچ جواب نداد، چنانکه بیلاطس منعجب شد.

حكم اعدام عیسی

^۵ و در هر عید یک زندانی، هر که را من خواستند، بجهت ایشان آزاد می‌کرد. ^۶ و برآیا نامی با شرکای فته او که در فته خونریزی کرده بودند، در حبس بود. ^۷ آنگاه مردم صدا زده، شروع کردند به خواستن که برحسب عادت با ایشان عمل نمایند. ^۸ بیلاطس در جواب ایشان گفت: آیا من خواهید پادشاه یهود را برای شما آزاد کنم؟ ^۹ زیرا یافته بود که رؤسای کهنه او را از راه حسد تسليم کرده بودند. ^{۱۰} آما رؤسای کهنه مردم را تحریض کرده بودند که بلکه برآیا را برای ایشان رها کنند. ^{۱۱} بیلاطس باز ایشان را در جواب گفت: پس چه من خواهید بکنم با آن کس که پادشاه یهودش من گویید؟ ^{۱۲} ایشان بار دیگر فریاد کردند که: او را مصلوب کن! ^{۱۳} بدیشان گفت: چرا، چه بدی کرده است؟ ایشان بیشتر فریاد برآوردن که: او را مصلوب کن! ^{۱۴} پس بیلاطس چون خواست که مردم را خشنود گرداند، برآیا را برای ایشان آزاد کرد و عیسی را تازیانه زده، تسليم نمود تا مصلوب شود.

^{۱۵} آنگاه سپاهیان او را به سرایی که دارالولایه است برده، تمام فوج را فراهم آوردند و جامهای قرمز بر او پوشانیدند و تاجی از خار باقه، بر سرش گذارند ^{۱۶} و او را سلام کردن گرفتند که: سلام، ای پادشاه یهودا! ^{۱۷} و نی بر سر او زندن و آب دهان بر وی انداخته و زانو زده، بدو تعظیم منمودند.

عیسی بر صلیب و مرگ او

^{۱۸} و چون او را استهزا کرده بودند، لباس قرمز را از وی گزدیده، جامه خودش را پوشانیدند و او را بیرون برندن تا مصلوبش سازند. ^{۱۹} و راهگذری را شمعون نام،

از اهل قیروان که از بلوکات می‌آمد، و پدر اسکندر و رُقس بود، محبور ساختند که صلیب او را بردارد.²² پس او را به موضوعی که جُلختا نام داشت، یعنی محل کاسه سر بردن²³ و شراب مخلوط به مُرّ به وی دادند تا بنوشد لیکن قبول نکرد. و چون او را مصلوب کردند، لباس او را تقسیم نموده، قرعه بر آن افکندند تا هر کس چه بَرَد. و ساعت سوم بود که اورا مصلوب کردند.²⁴ و تصریح نامه وی این نوشته شد: پادشاه یهود.²⁵ و با وی دو زد را یکی از دست راستو دیگری از دست چپ مصلوب کردند.²⁶ پس تمام گشت آن نوشتهای که می‌گوید: از خطاکاران محسوب گشت.²⁷ و راه گذران او را دشنام داده و سر خود را جنبایده، می‌گفتند: هان ای کسی که معبد را خراب می‌کنی و در سه روز آن را بنا می‌کنی، از صلیب به زیر آمده، خود را برهان!²⁸ و همچنین رؤسای کاهنه و کاتیان استهزأکنان با یکدیگر می‌گفتند: دیگران را نجات داد و نمی‌تواند خود را نجات دهد.³² مسیح، پادشاه اسرائیل، الان از صلیب نزول کند تا بینیم و ایمان آوریم. و آنان که با وی مصلوب شدند، او را دشنام می‌دادند.

³³ و چون ساعت ششم رسید، تا ساعت نهم تاریکی تمام زمین را فرو گرفت.³⁴ و در ساعت نهم، عیسی به آواز بلند ندا کرد، گفت: ایلوئی، ایلوئی، لَمَا سَبَقْتِنِی؟³⁵ یعنی، الهی، الهی، چرا مرا واگذاری؟ و بعضی از حاضرین چون شنیدند گفتند: الیاس را می‌خواند. پس شخصی دویده، افنجی را از سرکه پُر کرد و بر سر نی نهاده، بدو نوشانید و گفت: بگذارید بینیم مگر الیاس بیاید تا او را پایین آورد؟³⁷ پس عیسی آوازی بلند برآورده، جان بداد.

³⁸ آنگاه پرده معبداز سر تا پا دویاره شد. و چون یوبایاشی که مقابل وی ایستاده بود، دید که بدینطور صدا زده، روح را سپرد، گفت: فی الواقع این مرد، پیسر خدا بود.⁴⁰ و زنی چند از دور نظر می‌کردند که از آن حمله مریم مجذلیه بود و مریم مادر یعقوب کوچک و مادر یوسفا و سالومه،⁴¹ که هنگام بودن او در جلیل پیروی و خدمت او می‌کردند. و دیگر زنان بسیاری که به اورشلیم آمده بودند.

دفن عیسی

اللَّٰهُ فَصَلَبَهُو. وَكَانَ عُنْوَانُ عَلَّتِهِ مَكْتُوبًا: مَلِكُ الْيَهُود.²⁷ وَصَلَبُوا مَعَهُ لَصَّيْنِ، وَاجْدَأَ عَنْ يَمِينِهِ وَأَخْرَى عَنْ يَسَارِهِ.²⁸ قَمَ الْكِتَابُ الْقَائِلُ: "وَأَخْصِيَ مَعَ أَنَّهُ". وَكَانَ الْمُحْتَارُونَ يُجَدِّفُونَ عَلَيْهِ، وَهُمْ يَهُرُونَ رُؤُوسَهُمْ قَائِلِينَ: آه، يَا تَاقِضَ الْهَبْكَلِ وَتَانِيَةِ فِي ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، خَلَصَ تَفْسِكَ وَأَنْزَلَ عَنِ الصَّلَبِ. وَكَذَلِكَ رُؤُسَاءُ الْكَهْنَةِ وَهُمْ مُسْتَهْزِئُونَ فِيمَا يَبْتَهِمُ مَعَ الْكَتْبَةِ قَائِلِوًا: خَلَصَ آخَرِينَ وَأَمَّا نَفْسُهُ فَمَا يَقْدِرُ أَنْ يُحَلِّصَهَا. لَيْزِيلُ الْآنَ الْمَسِيحَ، مَلِكُ إِسْرَائِيلَ، عَنِ الصَّلَبِ لِتَرِي وَتُؤْمِنَ. وَاللَّدَانِ صُلْبَا مَعَهُ كَاتَأْ يُعِيرَاهِ.

موت یسوع

³³ وَلَمَّا كَانَتِ السَّاعَةُ السَّادِسَةُ كَانَتْ طَلْمَةً عَلَى الْأَرْضِ كُلُّهَا إِلَى السَّاعَةِ التَّاسِعَةِ. وَفِي السَّاعَةِ التَّاسِعَةِ صَرَحَ يَسُوعُ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلًا: إِلَوِي، إِلَوِي، لَمَا سَبَقْتِنِي؟ الَّذِي تَفْسِيرُهُ: إِلَهِي، إِلَهِي، لِمَادَا تَرْكَتِنِي؟ فَقَالَ قَوْمٌ مِنَ الْحَاضِرِينَ لَمَّا سَمِعُوا: هُوَدَا يُتَادِي إِلَيْا.³⁶ فَرَكَضَ وَاجْدَأَ وَمَلَأَ إِسْفِنْجَةً حَلَّا وَحَقَّلَهَا عَلَى قَضَةٍ وَسَقَاهُ قَائِلًا: اثْرُكُوا، لَتَرْ هَلْ يَأْتِي إِلَيْتَا لِيُنْزَلَهُ؟

³⁷ فَصَرَحَ يَسُوعُ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَأَسْلَمَ الرُّوحَ. وَأَنْشَقَ حَجَابُ الْهَبْكَلِ إِلَى اثْنَيْنِ، مِنْ قَوْقَعٍ إِلَى أَسْفَلٍ. وَلَمَّا رَأَى قَائِدَ الْمِنَّةِ الْوَاقِفَ مُفَالِيَةً اللَّهَ صَرَحَ هَكَذَا وَأَسْلَمَ الرُّوحَ قَالَ: حَفَّاً كَانَ هَذَا الْإِنْسَانُ ابْنَ اللَّهِ. وَكَانَ أَيْضًا نِسَاءً يَنْتَهِرُنَّ مِنْ بَعِيدٍ، بَيْهُنَّ مَرِيمَ الْمَجْدَلِيَّةَ وَمَرِيمَ، أُمَّ بَعْقُوبَ الصَّغِيرِ، بَيْوُسِيَّ وَسَالُوْمَةُ، الْلَّوَاتِي أَيْضًا تَبَعَّنَهُ وَخَدَمْتَهُ حِينَ كَانَ فِي الْجَلِيلِ، وَأَخْرُ كَثِيرَ الْلَّوَاتِي صَعِدَنَ مَعَهُ إِلَى أُورْشَلِيمَ.

دفن یسوع

⁴² وَلَمَّا كَانَ الْمَسَاءُ، إِذْ كَانَ الْإِسْتِعْدَادُ أَيْ مَا قَبْلَ السَّيْتِ، جَاءَ يُوسُفُ الَّذِي مِنَ الرَّامَةِ، مُشَيْرُ شَرِيفٍ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا مُسْتَطْرِأً مَلْكُوتَ اللَّهِ، فَتَجَاهَسَ وَدَخَلَ إِلَى بِلَاطْسَنْ وَطَلَبَ جَسَدَ يَسُوعَ. فَتَعَجَّبَ بِيَلَاطْسُنَ اللَّهَ مَاتَ كَذَا سَرِيعًا. فَدَعَا قَائِدَ الْمِنَّةِ وَسَأَلَهُ: هَلْ لَهُ رَمَانْ مَذَادَ مَاتَ؟⁴⁵ وَلَمَّا عَرَفَ مِنْ قَائِدَ الْمِنَّةِ وَهَبَ الْجَسَدَ لِيُوسُفَ، قَاسِتَرَی كَتَانًا قَائِرَلَهُ وَكَفَّهُ بِالْكَتَانِ وَوَضَعَهُ فِي قَبْرٍ كَانَ مَنْحُوتًا فِي صَخْرَةٍ وَدَحْرَجَ حَجَرًا عَلَى تَابِ القَبِيرِ.⁴⁷ وَكَانَتْ مَرِيمُ الْمَجْدَلِيَّةَ وَمَرِيمُ أُمَّ يُوسِيَّ شَطَرَانِ أَيْنَ وُضَعَ.

و چون شام شد، از آنجهت که روز تهیه یعنی روز ⁴² قبل از سَبَّت بود، یوسف نامی از اهل رامه که مرد شریف از اعضای شورا و نیز منتظر ملکوت خدا بود آمد و جرأت کرده نزد پیلاطُس رفت و جسد عیسی را طلب نمود. ⁴³ پیلاطُس تعجب کرد که بدین زودی فوت شده باشد. پس یوزباشی را طلبیده، از او پرسید که: آیا چندی، گذشته وفات نموده است؟ ⁴⁴ چون از یوزباشی دریافت کرد، بدن را به یوسف ارزانی داشت. ⁴⁵ پس کنانی خریده، آن را از صلیب به زیر آورد و به آن کتان کفن کرده، در قبری که از سنگ تراشیده بود نهاد و سنگی بر سر قبر غلطانید. ⁴⁶ و مریم مَجَدَّلَیه ⁴⁷ و مریم مادر یوشنا دیدند که کجا گذاشته شد.